

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „A“ SKUNDO**

2025 m. birželio d. Nr. S-2025/ (7-2025/57)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Gvidos Ivanauskienės, Kristinos Jakštienės, Raimondos Juodkaitės (pranešėja), Jurgitos Narkevičiūtės, išnagrinėjo UAB „A“ (toliau – Pareiškėja) 2025-04-09 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2025-03-21 sprendimo Nr. 1AE-113 (toliau – Sprendimas, skundžiamas sprendimas). Pareiškėjos atstovas G.V., Pareiškėjos vadovė B.D. bei Muitinės departamento atstovas S.M. 2025-05-13 Komisijos posėdyje dalyvavo nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Klaipėdos teritorinės muitinės (toliau – Klaipėdos TM) Malkų įlankos jūrų uosto poste, 2021-01-29, naudojantis Nacionalinės tranzito kontrolės sistemos (toliau – NTKS) priemonėmis, prekei „Antibiotikai-Tilozinas“ (240 pakuočių, 6960 kg masė bruto) (toliau – ir ginčo prekė), gabantai konteineryje Nr. PONU0063581, buvo įforminta Sąjungos tranzito procedūra pagal lydinį dokumentą T1 Nr. 21LTLU90001795EBF3. Tranzito deklaraciją naudojantis įgaliotojo siuntėjo statusu pateikė procedūros vykdytojas UAB „A“ (Pareiškėja). Krovinys buvo nukreiptas į Medininkų kelio postą. Tranzito terminas, nurodytas deklaracijos „D“ langelyje – 2021-02-05. Per nustatytą terminą Klaipėdos TM NTKS priemonėmis negavo patvirtinimo, kad prekė pateikta paskirties įstaigai. Klaipėdos TM atliekant tyrimą, vadovaujantis 2015-11-24 Europos Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (toliau – Tarybos reglamentas Nr. 2015/2447), 310 straipsniu, paskirties įstaiga nepatvirtino, kad apie gabenimą paskirties vietoje žinoma.

Klaipėdos TM 2021-08-27 sprendimu Nr. 1(LM18)-440 (toliau – Klaipėdos TM sprendimas) dėl nebaigtos Sąjungos tranzito procedūros, vykdytos pagal T1 tranzito deklaraciją Nr. 21LTLU90001795EBF3 (2021-01-29), pripažino Pareiškėją skolininke muitinei bei įpareigojo įvykdyti mokestinę prievolę, kurios dydis 28 113 Eur PVM ir 1 704 Eur PVM delspinigių. Įgaliotajam siuntėjui ir procedūros vykdytojui, t. y. Pareiškėjai, skirta 2 811 Eur bauda.

Pareiškėja, nesutikdama su Klaipėdos TM sprendimu, pateikė 2021-09-21 skundą Muitinės departamentui. Skunde paaiškino, kad pagal tranzito deklaraciją T1 Nr. 21LTLU90001795EBF3 buvo gabenami antibiotikai (240 pakuočių, 6960 kg masė bruto) per Medininkų kelio postą. Krovinio importo deklaracijos įforminimas vyko PTO20733 „Mogilev-Beltamozhservis“. Šioje muitinės įstaigoje prekėms buvo įforminta importo deklaracija, kurios MRN A 07260/020221/0002688. Pareiškėja nesutiko su Klaipėdos TM sprendimu nepripažinti Pareiškėjos pateiktų dokumentų (krovinių transportavimo važtaraščio (toliau – CMR važtaraštis) su Baltarusijos muitinės spaudais ir Baltarusijos muitinės įformintos tranzito deklaracijos) tinkamais muitinio tranzito procedūros užbaigimą patvirtinančiais įrodymais. Akcentavo, kad nebuvo atlikta

jokia užklausa Baltarusijos muitinėje, nebuvo gautas nei importo deklaracijos įforminimo faktą patvirtinantis ar paneigiantis atsakymas. Prašė kreiptis į Baltarusijos muitinę.

Muitinės departamentas 2021-11-19 sprendimu Nr. 1A-294 nusprendė sustabdyti Pareiškėjos skundo dėl Klaipėdos TM 2021-08-27 sprendimo Nr. 1(LM18)-440 nagrinėjimą iki tol, kol bus gautas atsakymas iš Baltarusijos Respublikos muitinės administracijos. Skundžiamo sprendimo aprašomojoje dalyje nurodoma, kadangi atsakymas iš Baltarusijos Respublikos muitinės administracijos nėra gautas, skundo nagrinėjimas atnaujintinas ir jis nagrinėtinas iš esmės remiantis byloje esančiais dokumentais. Muitinės departamentas skundžiamu sprendimu netenkino Pareiškėjos skundo, patvirtindamas Klaipėdos TM sprendimą. Skundžiamame sprendime nurodoma, jog Pareiškėja nepateikė alternatyvaus tranzito procedūros užbaigimo įrodymo, kuris atitiktų Tarybos reglamento (ES) Nr. 2015/2447 312 straipsnyje nustatytus kriterijus.

Pareiškėja nesutinka su Muitinės departamento Sprendimu ir Komisijos prašo panaikinti skundžiamą sprendimą bei Klaipėdos TM sprendimą.

Dėl netinkamo Pareiškėjos ir muitinės įstaigų įrodinėjimo pareigos paskirstymo ginčijamais sprendimais.

Pareiškėja akcentuoja, kad tam, kad būtų reikalaujama iš jos papildomų, alternatyvių tranzito muitinės procedūros užbaigimo įrodymų, visų pirma, pats mokesčių administratorius turi nustatyti, įvertinti ir konstatuoti, kad jam yra neprieinama būtina informacija apie tranzito muitinės procedūros užbaigimą.

Nurodo, kad Pareiškėja mokesčių administratoriui patvirtino ir pateikė įrodymus (Baltarusijos Respublikos importo deklaracija ir 2021-01-29 CMR važtaraštis su gavėjo ir Baltarusijos Respublikos muitinės antspaudais), jog ginčo prekės, deklaruotos tranzito deklaracijoje T1 Nr. 21LTLU90001795EBF3 (2021-01-29), iš Europos Sąjungos (toliau – ES) muitų teritorijos buvo išgabenamos 2021-01-29 CMR važtaraštyje nurodyta transporto priemone, kuri į išvežimo muitinės įstaigą (pasienyje) su prekėmis atvyko (išvykimui į Baltarusijos Respubliką) ir nėra jokių duomenų, kad ji būtų pasienyje su deklaruotomis prekėmis sulaikyta, gražinta ar kitu būdu neišleista iš ES muitų teritorijos 2013-10-09 Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas) 194 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka.

Pareiškėjos vertinimu, nenustačius duomenų, leidžiančių abejoti tranzito muitinės procedūros užbaigimu ir Pareiškėjos pateiktų dokumentų tikrumu, mokesčių administratorius pats netinkamai atliko jam priskirtą įrodinėjimo pareigą (Mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 67 straipsnio 1 dalis) dėl tranzito muitinės procedūros užbaigimo patikrinimo veiksmų, kadangi šio ginčo teisinėje ir faktinėje situacijoje mokesčių administratoriui sekė prievolė pagal tikrinimo metu ir vėliau mokesstinio ginčo metu galiojusią bendradarbiavimo sutartį su Baltarusijos muitine kreiptis į ją dėl tranzito muitinės procedūros užbaigimo aplinkybių, pačiai gauti reikiamą informaciją.

Pareiškėjos vertinimu, iš jos reikalauti alternatyvių tranzito muitinės procedūros įrodymų mokesčių administratorius galėjo tik tada (MAĮ 67 straipsnio 2 dalis), jeigu jam kėlė pagrįstą abejonių Pareiškėjos pateikti pirminiai muitinės procedūros dokumentai ir iš Baltarusijos muitinės gauta informacija.

Dėl netinkamo Pareiškėjos pateiktų tranzito muitinės procedūros užbaigimo įrodymų vertinimo.

Pareiškėja nurodo, jog net vertinant, kad ji privalėjo teikti alternatyvius tranzito muitinės procedūros įvykdymo įrodymus, priešingai nei nurodo mokesčių administratorius, ji tokius įrodymus pateikė bei skunde Komisijai teikia savo vertinimą pagrindžiančius argumentus.

Pažymėtina, kad Pareiškėja Komisijai 2025-05-09 pateikė ir papildomus dokumentus – Baltarusijos Respublikos muitinės patvirtintą Baltarusijos Respublikos importo deklaraciją MRN A 07260/020221/0002688.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos skundas iš dalies tenkintinas, Muitinės departamento Sprendimas naikintinas ir Pareiškėjos skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Skundžiamu sprendimu buvo patvirtinta Pareiškėjai papildomai apskaičiuota mokesstinė prievolė (28 113 Eur PVM, 1 704 Eur PVM delspinigių, 2 811 Eur bauda), mokesčių administratoriui konstatavus aplinkybes, jog tranzito procedūra, Pareiškėjos įforminta pagal T1 Nr. 21LTLU90001795EBF3 tranzito deklaraciją, nebuvo tinkamai užbaigta.

Muitinės departamentas Sprendime išnagrinėjo Klaipėdos TM tyrimo metu surinktą informaciją ir nustatė, kad Pareiškėja nepateikė paskirties muitinės įstaigai prekių, kurios deklaruotos deklaracijoje Nr. 21LTLU90001795EBF3. Procedūros vykdytojas neįvykdė pareigų, kurios numatytos Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsnio 1 dalies a punkte. Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta, kad skolai atsirasti turi įtakos tranzito procedūros vykdytojo veiksmai, t. y. tranzito procedūros vykdytojas atsako: už visų ir nepakeisto pavidalo prekių ir būtinos informacijos pateikimą paskirties muitinės įstaigai per nustatytą terminą ir nepažeidus muitinės taikomų prekių identifikavimo užtikrinimo priemonių.

Siekdamas nustatyti, ar prekė, deklaruota tranzito procedūrai pagal T1 Nr. 21LTLU90001795EBF3, buvo įvežta į Baltarusijos Respublikos muitų teritoriją bei deklaruota muitinėje, Muitinės departamentas 2021-10-22 raštu Nr. (20.5/05)3B-6307 kreipėsi į Baltarusijos Respublikos muitinės administraciją dėl prekių, deklaruotų muitinio tranzito deklaracijoje T1 Nr. 21LTLU90001795EBF3, įvežimo į jų muitų teritoriją patvirtinimo, tačiau atsakymo negavo.

Pareiškėja 2021-02-25 el. paštu, reaguodama į Klaipėdos TM 2021-02-12 raštą Nr. (8.13)11D-1671 „Dėl informacijos apie Sąjungos/bendrosios tranzito procedūros užbaigimo patvirtinimą pateikimą“, pateikė Baltarusijos Respublikos muitinei pateiktos, bet neiformintos (nesuteiktas unikalus numeris) importo deklaracijos kopiją ir 2021-01-29 CMR važtaraščio be numerio su gavėjo ir Baltarusijos Respublikos muitinės antspaudais kopiją. Mokesčių administratorius konstatavo, kad pateikti dokumentai neatitiko reikalavimų, nurodytų Tarybos reglamento (ES) Nr. 2015/2447 312 straipsnyje, todėl jie negalėjo būti pripažinti tinkamais tranzito procedūros užbaigimui įrodyti.

Pareiškėja nesutinka su skundžiamu sprendimu ir nurodo, kaip minėta pirmiau, kad mokesčių administratoriui patvirtino ir pateikė įrodymus (Baltarusijos Respublikos importo deklaracija ir 2021-01-29 CMR važtaraštis su gavėjo ir Baltarusijos Respublikos muitinės antspaudais), jog ginčo prekės, deklaruotos tranzito deklaracijoje T1 Nr. 21LTLU90001795EBF3 (2021-01-29), iš ES muitų teritorijos buvo išgabėtos 2021-01-29 CMR važtaraštyje nurodyta transporto priemone, kuri į išvežimo muitinės įstaigą (pasienyje) su prekėmis atvyko (išvykimui į Baltarusijos Respubliką) ir nėra jokių duomenų, kad ji būtų pasienyje su deklaruotomis prekėmis sulaikyta, gražinta ar kitu būdu neišleista iš ES muitų teritorijos Sąjungos muitinės kodekso 194 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka.

Vadovaujantis Tarybos reglamento Nr. 2015/2447 312 straipsnio 1 dalimi, Sąjungos tranzito procedūra laikoma užbaigta tinkamai, jei procedūros vykdytojas išvykimo valstybės narės muitinei priimtiniu būdu pateikia vieną iš šių dokumentų, kuriuose identifikuojamos prekės:

a) paskirties valstybės narės muitinės patvirtintą dokumentą, kuriame identifikuojamos prekės ir kuriuo patvirtinama, kad jos buvo pateiktos paskirties muitinės įstaigai arba pristatytos įgaliotajam gavėjui, kaip nurodyta Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsnio 4 dalies b punkte;

b) valstybės narės muitinės patvirtintą dokumentą arba muitinės dokumentą, kuriuo įrodoma, kad prekės fiziškai išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos;

c) muitinės dokumentą, išduotą trečiojoje šalyje, kurioje prekėms įforminta muitinės procedūra;

d) trečiojoje šalyje išduotą antspauduotą arba kitaip tos šalies muitinės patvirtintą dokumentą, kuriuo įrodoma, kad prekės laikomos išleistomis į laisvą apyvartą toje šalyje.

Iš Tarybos reglamento Nr. 2015/2447 312 straipsnio nuostatų matyti, kad tinkamais įrodymais yra pripažįstami tik tie, kurie atitinka minėtame straipsnyje nustatytus reikalavimus. Vienas iš reikalavimų yra tas, kad pateikiamų dokumentų kopijų tikrumas turi būti patvirtintas tos

pačios įstaigos, kuri patvirtino originalius dokumentus, atitinkamos trečiosios šalies institucijos arba valstybės narės institucijos.

Muitinės departamentas, vertindamas ginčo byloje surinktą informaciją, sprendė, kad Pareiškėjos pateikti dokumentai (CMR važtaraščio ir Baltarusijos Respublikos muitinės importo deklaracijos MRN A 07260/020221/0002688 kopijos) nepatvirtina, jog ginčo prekei buvo įforminta pasirinkta muitinės procedūra trečiojoje šalyje, ar, kad prekė laikoma išleista į laisvą apyvartą Baltarusijos Respublikoje. Nurodė, jog Pareiškėjos pateikti dokumentai neatitinka Tarybos reglamento Nr. 2015/2447 312 straipsnio 2 dalyje nurodytiems dokumentams keliamų reikalavimų ir negali būti pripažinti įrodymu tinkamam muitinės tranzito procedūros užbaigimui pagrįsti. Taip pat nurodė, jog nei CMR važtaraščiai, nei komercinės sąskaitos nėra dokumentai, patvirtinantys, kad prekėms įforminta muitinės procedūra ar, kad prekės laikomos išleistomis į laisvą apyvartą Baltarusijos Respublikoje.

Aplinkybę, jog CMR važtaraštis nėra alternatyvus tranzito procedūros užbaigimą patvirtinantis įrodymas, patvirtina ir Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktika. Pvz. LVAT 2024-11-27 nutartyje administracinėje byloje Nr. eA-752-662/2024 31 punkte nurodė, jog „<...>. Tiek atsakovas, tiek ir pirmosios instancijos teismas, vertindami šiuos pareiškėjo pateiktus dokumentus, padarė teisingą išvadą, jog nei CMR važtaraštis, nei sąskaitos nėra dokumentai, patvirtinantys, kad prekėms įforminta muitinės procedūra ar kad prekės laikomos išleistomis į laisvą apyvartą Rusijos Federacijoje, <...>“. Komisijos nuomone, tapatus vertinimas taikomas ir Pareiškėjos Klaipėdos TM pateiktam CMR važtaraščiui.

Kaip jau minėta pirmiau, siekdama įrodyti tranzito procedūros, vykdytos pagal tranzito T1 deklaraciją Nr. 21LTLU90001795EBF3, užbaigimą, Pareiškėja Komisijai 2025-05-09 pateikė Baltarusijos Respublikos muitinės patvirtintą Baltarusijos Respublikos importo deklaraciją MRN A 07260/020221/0002688 bei jos vertimą į lietuvių kalbą.

Dėl Pareiškėjos Komisijai pateiktų papildomų įrodymų, remiantis MAĮ 153 straipsnio 3 dalies nuostatomis, įvertinusi aplinkybes, jog Pareiškėjai papildomus įrodymus pavyko gauti jau po skundžiamo Muitinės departamento Sprendimo priėmimo, Komisija naujai pateiktus dokumentus priima ir prijungia prie bylos.

Atsižvelgiant į aukščiau nurodytas aplinkybes, konstatuotina, kad nagrinėjamo mokestinio ginčo esmė yra klausimas dėl įrodymų, patvirtinančių Pareiškėjos pradėtos vykdyti muitinės procedūros užbaigimą, tinkamumo Tarybos reglamento Nr. 2015/2447 taikymo prasme, t. y. klausimas, ar paminėti Pareiškėjos Komisijai naujai pateikti dokumentai minėto reglamento taikymo požiūriu gali būti pripažinti leistiniais (tinkamais ir pakankamais) įrodymais šioje mokestinėje byloje.

Komisija, kaip mokestinį ginčą tarp mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus nagrinėjanti institucija, tikrindama ir vertindama Komisijai pateiktus naujus įrodymus, pažeistų MAĮ 155 straipsnio 6 dalies ir 159 straipsnio 2 dalies reikalavimus, nes, Komisijai atsižvelgus į šiuos dokumentus ir juos kaip įrodymus įvertinus, centriniam mokesčių administratoriui būtų užkirsta galimybė savo turimomis priemonėmis patikrinti Komisijai naujai pateiktus įrodymus, o taip pat atsirastų pagrindas skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui, dėl ko centrinis mokesčių administratorius netektų teisės apskūsti nepalankų pastarajam Komisijos sprendimą. Atsižvelgiant į tai, ginčo byloje pateiktas naujas įrodymas pirmiausiai turi būti vertinamas centrinio mokesčių administratoriaus. Pažymėtina, jog tokios praktikos laikosi ir LVAT, kuris 2006-01-31 nutartyje adm. byloje Nr. A-8-738/2006, vertindamas MAĮ 155 straipsnio 6 dalies nuostatą kartu su draudimu centriniam mokesčių administratoriui skūsti teismui Komisijos sprendimus dėl skirtingo faktinių aplinkybių interpretavimo, padarė išvadą, jog šios nuostatos (MAĮ 155 straipsnio 6 dalis) paskirtis yra užtikrinti, kad naujų įrodymų, kurių nevertino centrinis mokesčių administratorius, pateikimas Komisijai, nebūtų pagrindas atsirasti skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui. LVAT, aiškindamas MAĮ 155 straipsnio 6 dalies nuostatą dėl Komisijai pateikiamų naujų įrodymų vertinimo (LVAT 2005-02-15 nutartis adm. byloje Nr. A-11-180/2005), nurodė, kad šios normos tikslas – užtikrinti centriniam mokesčių administratoriui teisę pasinaudoti galimybe savo turimomis priemonėmis patikrinti Komisijai naujai pateiktus

įrodymus. Minėtos normos pažeidimas laikytinas esminiu mokestinio ginčo nagrinėjimo procedūros pažeidimu.

Komisija, atsižvelgdama į 2025-05-09 pateiktų ir prijungtų į bylos medžiagą naujų įrodymų turinį, daro išvadą, kad nagrinėjamu atveju, siekiant priimti teisėtą ir pagrįstą sprendimą dėl Pareiškėjos atžvilgiu įregistruotos skolos muitinei teisėtumo ir pagrįstumo, yra būtina įvertinti byloje papildomai pateiktus dokumentus, juose nurodytos informacijos turinį, bei iš naujo spręsti, ar Pareiškėjos pateikti dokumentai atitinka Tarybos reglamento Nr. 2015/2447 312 straipsnio 2 dalies reikalavimus dėl alternatyvaus tranzito procedūros užbaigimo įrodymo. Pastebėtina, jog Muitinės departamento sprendimo 3 psl., vienareikšmiškai nurodyta, jog tinkamam muitinės tranzito procedūros užbaigimui pagrįsti turi būti pateiktas Baltarusijos Respublikos muitinės įformintos importo deklaracijos originalas arba šio dokumento tinkamai patvirtinta kopija, vadinasi Pareiškėjos naujai pateiktas įrodymas privalo būti įvertintas ir negali būti atmestas motyvuojant geopolitine padėtimi.

Pastebėtina ir tai, jog iš bylos medžiagos matyti, jog mokesčių administratorius Pareiškėjos atžvilgiu elgėsi geranoriškai ir sustabdęs Pareiškėjos skundo nagrinėjimą keletą kartų kreipėsi į Baltarusijos Respubliką, tačiau atsakymo negavo.

Sutiktina su mokesčių administratoriaus vertinimu, jog pareiga įrodyti tranzito procedūros užbaigimą tenka pačiam procedūros vykdytojui (Tarybos reglamento Nr. 2015/2447 312 straipsnio 1 dalis), šiuo atveju Pareiškėjai. Tačiau, kaip minėta pirmiau, mokesčių administratorius skundžiamame sprendime įvardindamas konkrečius dokumentus, kuriais gali būti grindžiamas tranzito procedūros užbaigimas, Pareiškėjai suformulavo teisėtą lūkestį būti atleistai nuo mokestinės prievolės, minėtus dokumentus pateikus.

Komisija, atsižvelgdama į pirmiau išdėstyta, konstatuoja, kad Muitinės departamento sprendimas yra naikintinas, o Pareiškėjos skundas perduodamas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Muitinės departamentas turėtų įvertinti Komisijai pateiktus dokumentus ir iš naujo spręsti klausimą dėl Pareiškėjos skolos muitinei įregistravimo pagrįstumo. Pastebėtina, kad pakartotinio skundo nagrinėjimo metu, Pareiškėja, esant poreikiui, turi teisę Muitinės departamentui teikti papildomus įrodymus.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2025-03-21 sprendimą Nr. 1AE-113 ir UAB „A“ skundą perduoti Muitinės departamentui prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos nagrinėti iš naujo.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Kristina Jakštienė

Komisijos narė

Raimonda Juodkaitė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė